Riddaren Martinus

Lugn marschtakt. Tillägnad Sit Martinsarbetet i Solna

A. T.

Riddar Sankt Martinus red pansarklädd från slottet
por-tens höga valv stod en fattig man och
hjäl-tens själ be-tog, svärdet han ur skidan
ar-me hä-pen stod. Men i striden drog med

ned. Kring ge-stal-ten smärt och hög manteln vid för-vin-den flog
skalv och med ödmjukt lu-tad rygg drog han sig åt si-dan skygg
drog skar i-tu sin man-tel, gav-tig ga-ren en hälvt där av
mot-riddaren med sin halva dräkt, stridde li-ka o-för-skräckt.

1–4. 5. långsammare

2. Under
3. Ömkan
4. Kvarden

5. I den-samma nattens lopp väcktes han ur sömnen opp. Se, i
sonen själv det var. Mantelns e-na hälft han bar, sade

långsammare

strålar, hög och mild, stod vid bädden Je-su bild.
med en himmelsk blick: "det var jag, som gå-van fick.

6. Slutet.

6. Guda-

dolce
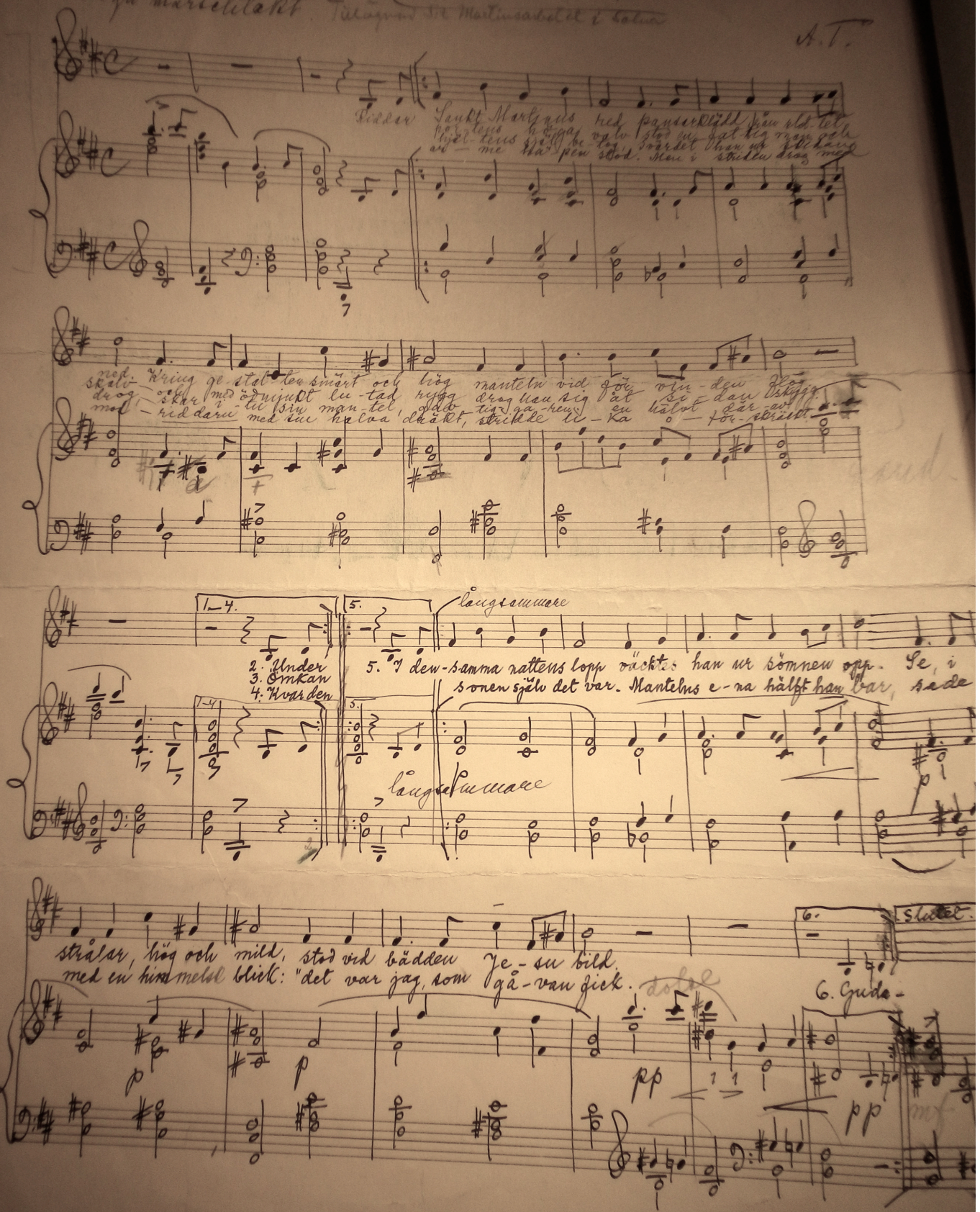
p p pp pp mf